

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1866

Prologus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](#)

AUCTORE
ANONYMO.

munibus Gallicis a Conchensi canobio distet, potuit inde Arinisdus uno die Conchas pervenire, una cum ablato S. Fidis corpore.

dd Vide, quae ea de re in Commentario diximus num. 39 et 46.

ee De tempore hujus translationis, deque hoc Carolo Minore vide disputata a num. 40. Ceterum non est, quod contra fixam a nobis hujus translationis epocham objicuntur verba Mabillonii tom. II Annal. Benedict. pag. 401, ubi cum dixisset, Conchense monasterium exstississe anno vigesimo primo Ludovici, tum Aquitanorum regis, id est, anno octingentesimo primo, mox subdit: In plerisque chartis ejus loci, quas Cointius vidit, situs dicitur in pago Ruthenico... fundatus in honore Domini nostri Jesus Christi et sanctae Mariae Virginis, ac sancti Petri, Apostolorum principis, ubi SANCTUS VINCENTIUS, MARTYR AGINNENSIS, ET SANCTA FIDES REQUIESCUNT, unde monasterium S. Fidis non raro appellatur. Etenim, tametsi verissimum sit, post translatas ad Conchense canobium S. Fidis reliquias, illud passim sub nomine S. Fidis venisse, nusquam tamen seu Cointius, seu Mabillonius chartam aliquam produxit, ex qua liqueat, ante annum Christi 886 vel 887 hoc ei nomen fuisse inditum.

ff Consule Commentarium num. 39 et 46.

TRANSLATIO ALTERA

S. FIDIS VIRG. ET MART.

AD MONASTERIUM CONCHENSE,

a

Auctore anonymo a.

*Ex veteri Ms. regiae Sueciae
in pergameno, signato
num. 744.*

PROLOGUS.

c

*Anonymus,
licet inter
Sanctorum
biographos*

b

Magnificus et perpes Rex celorum, sicut ante mundi exordium Patris inextricabilis sapientia monarchia solus omnium creaturarum finem una cum initio, dum adhuc non essent, mirifice prospexit, non secus Christos b suos posthac futuros elegit, qui propositum sanctitatis a primis cunabulis assumpsere, qui et sola theoria c interioris hominis oculo intuentes, adeo privilegio fidei praepolluere et in constantia agonis incœpti fixi persistere, ut tyrannica jussa gentiliumque vafra lenocinia insuperque omnia tormentorum genera aspernantes, ad idola vana et damnosa a cervicosis persecutoribus, mortem minitantibus, inflecti blande asperene nequivere; sed potius pro nomine Jesu, propugnatoris eorum, agonista d fortissimi in hujus peregrinationis prælio perseveravere, et cum insigni trophyo ad patriam redeuntes, militia peractæ bravia a Domino suo receperunt. Quorum victoriae mentio ut penes terrigenas, veluti cœlicolas, solemnis constaret, pari providentia idem mirabilis Dispositor, exordii etyrsers, succiduus fideles, librariosque Philochristos e deesse renuit,

c

d

e

qui eorum egregium triumphum et palmam martyrii, sive miracula, litteris tradarent, quas sequacibus suis ad themata f recte vivendi et prærogativam doctrinas reliquerunt.

g Inter quos tam præclarí negoti viros unus quidem ego ex modernis g rudis, omniumque infimus, nec in numero tantorum scilicet habendus, et, licet nullius sophismatis stemente vel virore fulcitus h, tamen benevolentia profusus, quam possibiliter gratia, coactus, unius Christi virginis martyrisque, nomine Fidei, quæ etiam tam opere, quam vocamine Fidei nobilis *, * supple fuit translationem stilo pretitulare presumo: et ne forte aridioris ingenii culpa attriti attonitus i, paulo tardius accedo, veruntamen, opitulatione contemplativa aspirante, pro viribus ordiendo scribere eandem aggrediar; pro viribus, inquam, non ad comparationem, utpote illustrum, qui trigeri k immani in pelagus voluminum tam innumerabilium, carbasis sinuosis flatibus Austri extensis, in altum tanti freti protendere non metuant, quos nec Boreas efferi spiramina, excrabiliter flantia, infestant, nec minaces fluctus tumidi marii terrificant.

E Sed quo animus tendit rapido ventorum cursu, ut velox sagitta l celeumata m exercendo antevolans? Quin imo parvo lemculo n littus contis tangens, velis carens, proprio sudore navalium remigans, minores undas tutius sulco, sieque paulatim prodeundo ad jam prædestinata metam, tum denum fatigatus quandoque perstringo o. Itidem hic Opus lector artificiosum ne quærentes, non facetae urbanitatis locutionem, non rhetorum eloquentia profunditatem, sed arcuus vacillantis ingenii paupertatem adesse cognoscas, qui, ut superius prætexui, amplius benignitatis quam auctoritatis causa, exercitio huic implicitus *. Praeter haec tamen, summo cooperante Opifice, ipsaque Dei pietate magistra, opemque orante, ad vota spontanea pervenire usque desidero, eaque persolvere, prout pollicitus sum, non recusabo.

ANNOTATA.

a Consule, quae de hujus anonymi aetate et fidei disputavimus in Commentario a num. 34.

b Uncos seu christiane salutis in Baptismo, seu Chrismate Confirmationis, ac, ut verbo uno dicam, Christianos anonymous hic significat.

c Videtur anonymous hac voce indicare voluisse res divinas, factasve a Deo mysteriorum revelationes; quo sensu tamen hanc vocem alibi non reperi.

d Id est, pugiles seu athletæ pro Christi nomine. Eadem voce utitur Arnobius in Psalmum 93: Quæso te, agonista fortissime, indica mihi, quo ordine hostium impetus evasisti.

e Seu Christi amantes scriptores, qui martyrum certamina litteris commendarent.

f Thema hic pro norma seu exemplo sumitur.

g Cum hic auctor post annum Christi 1020, uti num. 33 in Commentario diximus, Opus suum conscripsisse videatur, modernum Martyrii S. Fidis scriptorem merito sese vocavit.

h Sophisma hic pro rhetorica et elegantiori dictione, stema vero pro schemate, fulcitus autem, antiquatum participium, pro fultus adhiberi videntur. Sic apud S. Augustinum lib. ii de Doctrina Christiana sermo, non captiosus, sed tamen abundans, quam gravitatem deceat, ornamenta consecans, sophisticus dicitur. Videas quoque apud

*se minimum
et indiscretum
esse, sciatis.*

g

h

i

k

l

m

n

o

*tamen Trans-
lationem
S. Fidis rudi
stilo scribere
aggreditur.*

l m

n

o

* forte suppl.

fui

A apud Cangium in Lexico stema pro schemate. Itaque, si bene anonymum nostrum capio, indicat, se elegantis dictionis exemplar, quod imitatur, ante oculos non habuisse, cum Translationis historiam conscripturus erat.

i Videntur hic voces quedam deesse, quae sensum compleant; vel fortassis pro ne legendum est nec, ut sensu ejus sit, et nec ob eloquentia imperitiam tardius ad hoc Opus accedo, sed pro viribus scribere aggredior etc.

k Trigeri immanni, id est, triremi magna. Sic Ariulfus de Miraculis S. Richardi cap. 3: Fuit quedam trigeris magna et fortis, quae plena hominibus armatis cursu veloci tendebat proparare in Hierusalem.

l Sagitta, inquit Cangius in Lexico, navigii species... sic dicta quod velox sit. Adhibetur in charta Guillelmi II, regis Siciliae, in Bullario Casinensi tom. II, pag. 491: «Concedimus etiam praetaxato monasterio liberam potestatem semper habendi quinque sagittas in portu Panormi et mari, eidem civitati adjacenti.» Plura vide de hoc navigii genere apud laudatum Cangium.

B m Celeumata pro celestis, quae vox Graeca est, significans cantum nautarum, quem in prosperis præsertim concinebant, de quo vide Cangium in Lexico.

n Lembulus est scapha exigua, quae cuncto seu longa pertica protrudi, vel remis agi solet.

o Quid sibi veli allegorico hoc sermone anomus, mox verbis propriis exponit, dum ait, sermonis sublimioris elegantiam in hac sua lucubratione a lectore querendam non esse; quod verissime ab eo dictum fuisse, nemo non judicabit.

CAPUT II.

S. Fidis Sociorumque martyrum, sepultura, ac dein corporum inventio et elevatio: patrata Aginni a S. Fide miracula: Conchensis caenobii situs: Arinisi, Conchensis monachi, artes ad auferendum S. Fidis corpus.

Cum S. Fidis
Sociorumque
martyrum
corpora

a

b

* L. fuisse

T empore igitur Diocletiani et Maximiani a Romulei regni sceptra regentium tanta rabies tyrannidis eorum in Christianos furuit, ut per omnes terminos imperii illorum, scilicet a mari Orientali usque ad Occidentale, a Daciano b scleratissimo, ab edictu ipsorum directo, per singulas civitates persecutio fidelium crudeliter exerceretur. Accidit ergo ea tempestate, ut idem prophanus praeses ad Occiduas oras transiens, Agennum urbem ingredieretur; dumque ferox Christicolarum quaestio facta fieret *, generosissima virgo gener, sed generosior sanctitate, Dei ancilla, Fides, ejusdem loci incola, pollutis sceleratissimi tortoris manibus primum allata est; quam cum ad simulacula compellere non prævaleret, post cratem ignitam prunarumque ambustionem cum Caprasio, Primo atque

Feliciano c cæterisque compluribus spiculatris gladio martyrum feliciter consummavit.

d De eorum vero Martyrum corporibus, parvulus adhuc mitis Christi gressus, sollicitus, clam præ metu diræ gentilitatis sacrosanctum [corpus] colligens cum diligentissima cura, non condescendent in loco sepulture tradidit d. Post multa autem annorum curricula omni gentilium furore remoto, quidam vir sanctus, cui nomen Dulcidius e, ad pontificatus dignitatem proiectus, omnibus posthabitis, ecclesiam foris murum / ejusdem urbis ad Septentrionale clima in suburbio construxit, eamdemque sub sacra Virgini veneracione coelesti Sponso consecravit. Sanctorum quoque corpora cælitus per visionem somni admonitus ab inculto et minus religioso loco cum summo condigni honoris officio ad locum, Domino dicatum, transferre non distulit, ipsaque ab invicem se junxit, beatissimam namque virginem Fidem, qua ceteros in palma victoriae præcellit, in basilicam eamdem cum maxima honorificientia mausoleo pretioso, marmore exciso, commendavit, in quo, ut gesta rei usque hodie prodit veritas, litterarum anaglypha * titulus passionis ejus sub fastigio brevitätis inscriptus est; sanctum vero Caprasium intra muros urbis ad ecclesiam ibidem fundatam detulit, eumque consimili honore in sarcophago, item marmoreo, diligentissime depositus g.

E * supple et vel forte leg.
anaglypho opere

h

6 Cœperat enim prælibata Christi sponsa et martyr Fides tantis miraculorum signis præfulgere, ut cæcos illuminaret, surdis auditum rediceret, energumenos curaret, et omnia infirmatum genera a variis languidis depelleret. Tanta vero claritate eadem regina virtutis Fides a Domino coronata, illico fama ejus non tantummodo per finitimas civitates et regiones intonuit, sed etiam per quadrilateras mundi plagas ipsa filia coeli et virgo sacratissima Fides ab omni gente longe lateque famosissima atque gloriosissima, per virtutum insignia prædicabatur h. Post aliquantulum ergo temporis devotus populorum concursus ad tumulum illius frequenter confluat, plurimaque diverse ægrotantium multitudine circumquaque deferebatur, per quos ipsa maxima Martyr mirabiliter a Deo clarificata *, omnes, sanitate recepta, leti et incolumes magnalia Dei Virginisque annuntiantes, inde regressi sunt.

F * supple fuit,
et

7 Sita est ergo supradicta urbs in Gallia Inferiori, quam præterluit fluvius, videlicet Garonna i, sed in tria Galliæ divisione haec quidem tertia ad differentiam durarum, Gallia Comata et Inferior cognomine vocatur k. Est item ejusdem Galliæ provincie monasterium quoddam, quod dicitur Conchas l, in quibusdam convallibus statutum, undique præruptis montibus circumclusum ad Meridianum polum nemorositate opacum, duorum stadiorum spatio in longitudine extensum, quod in ambitu qualitatibus loci ad instar Conchæ videtur formatum, indeque vocabuli originem traxisse cognoscitur. Denique id ipsum quondam ab exercitu Saracenorum, quando hostilibus armis ad omnem pene Europam devastandam egressi sunt, funditus destructum est m, ita ut regalia chirographa, ad diecésim ipsius se habentia, dispersa perirent. Evolutis quoque post aliquantulis annis, Carolo summo imperatore jubente, a Ludovico, filio ejus, qui sub ipso patre, adhuc vivente, coronatus et in regnum sublimatus est, cum privilegiis, precepto illius iterum rescriptis, ab imo funda-

AUCTORE
ANONYMO.

c Aginni sepul-
ta, ac dein
inventa eleva-
taque fui-
sent,

d

e

f

E * supple et vel forte leg.
anaglypho opere

g

et ad S. Fidis
mausoleum
miracula
multa patra-
rentur,

h

Conchensis
caenobii, cuius
situs et exor-
dia referun-
tur,

i

k

l

m